

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De morte peco[rum] ca. xix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

alio forte nō in om nibz. s; i his q̄ mana bant de nilo. et in va sis domorum tam li gneis q̄ sacris. Fode runtq; puteos egypti p̄ circuitū fluminis. et inuenerūt sanguinē. Feceruntq; siliter magi sānes et mābres. Et dicunt. q̄ allata sit aq̄ de terra iessen. quā nō percussit dñs plagis p̄ fili os isrl̄ q̄ habitabāt in ea. Tñ ioseph⁹ dicit. q̄ hebreis flumi⁹ potabil⁹ erat. licet esset muras tus. egypti⁹ s̄o nō solū colore. s; etiā sapor re amaro cruore p̄ferebat. Un̄ pot⁹ videt q̄ alibi q̄ i nilo aqua fuerit in egypto. Et hec ē prima plaga. qua percussit dñs egyptū septē diebz. De q̄ dicit ioseph⁹. q̄ pharao timēs p̄ ea et hesitās hebreos abire pmisit. Cūq; ma lū fuisset releuatū sententiā pmutauit.

De ranis. Caplm. XVI.

Terū locutus ē

i dñs ad moysē. Ingredere ad pha raonem et si noluerit dimittere po pulū. dic ad aaron vt extēdat ma nū sup flumia riuos et paludes. Et fecit sic. Et ascēderūt rane et operuerūt terrā egypti. Que vt dicit ioseph⁹. orie in breui moriebāt et pu rescētibz cadaueribz fetoz nis noxi⁹ exhalas bat ex aq̄. Imo q̄dā q̄si domestice domos in trātes sepe in cibis et potibz et lectis inuente bant. Fecerūt autē et malefici silr. Sūt autē tria genera ranaz. vnū fluuiale et. vocale ali ud mīmū qd̄ et calamitū dz. qd̄ si p̄iciat i os canis ommutescit. etiā magnū ē et venenosū qd̄ rubeta dz. et vulgo crassatū. Dicit q̄ pha rao ad eos. Orate dñm. vt auferāt rane a no bis. et dimittā pplm. Et clamauit moyses ad dñm. et mortue sūt rane. Videtq; pharao q̄ data eēt req̄es. nō dimisit eos.

De cyniphibus. Capitulum. XVII.

Itiq; domi

nus ad moysē. Dic ad aarō. Extēde p̄gā. Et p̄cite pulue rē terre. et sint cynipbes i om̄i terra egypti. Et factū ē ita. Sūt at cynipbes musce adō subtiles. vt visū n̄ll acute cernēt effugiāt. et corp⁹ cui insidēt acerbō terebant stimulo. Fecerūtq; malefici silr. vt educerent cynipbes. et nō potuerūt. Et dixit pharao i Digitus dei est h. i. spūs dñi dei. Sicut ei p̄

de xterā fill⁹. sic p̄ digitū spūsctūs solet accipit Augustinus q̄rit q̄re in h̄ defecerint et nō in p̄mo vel sc̄do. Et d̄t hoc esse factū ad notan dum. qz r̄si p̄hi habuerint noticiā p̄is et filij nō tamē spūs sancti. De xtra signa facta sunt per manū aaron. q̄ sequunt. vel a dño tantū quedā vero p̄ moysē.

De cynomia. Caplm. XVIII.

Itit ergo domi

d nus ad moysē. Egredere ad aq̄s ad pharaonē. et dic ei. q̄ si noluerit dimittere pplm meū. mittā in oēm terram egypti om̄e genus muscar. et factā in die illa mirabilē terrā iessen. q̄ habebit tranquillitatez. Et factū est ita. Et venit musca grauissimā i om̄e terrā egypti. Figurata locutio. i. mlti tudo muscar. et exp̄sius dicitū ē q̄ si plurali ter diceret. Pro quo. lxx. posuerunt cynomia id est musca canina. quod et in psalmo legit. Tūc vocauit eos pha

rao et ait. Ite sacrificate deo vestro in terra hac. Qui dixerūt. Nō possum⁹. Abominati ones egyptioz. imola bīm⁹. Si mactauerit mus q̄ colunt egypti corā eis. lapidibz obruent nos. Taurū em̄ adorabāt in honorez ap̄is. vaccam p̄ iside. ouē p̄ hāmone. Un̄ abominabile erat eis occidi hec vel comedi. Et ait pharao. Ite in desertū. verū tamē long⁹ ne abeat. Rogate dñm p̄ me. Oravit moyses. et recessit musca. Et itez. cor pharaonis induratū est. Pro his duabz plagis d̄t iosephus. q̄ innumera mlti tudo pediculoz egypti⁹ pullulauit et itez r̄iozibz ebullēs. quos neq; lauacr̄ neq; meo dicamentoz vnguentis exterminare poterāt. Multis em̄ plagis p̄ter decē famosas credi bile est percussos egyptios.

De morte peccorum. Caplm. XIX.

Itic dixit domi

nus moysi. Dic pharaōi. si retine rit pplm meū. cras inducam p̄z stem grauēz morientē oīa animantia egypti. nec quicq; de his q̄ possidet israel morietur.

Libri Exodi

Et mortua sunt animata egypti que scilicet erant in domibus. quia que in pascuis erant per grandine perierunt. Vel forte determinatum non est. quod sine multo temporis intervallo forte hec facta non sunt. et potuerunt aliunde habere iterum animata. Pro hac etiam dicitur Iosephus quod bestiis multigenis quorum aspectibus nullis occurrit. diis regione eorum implevit. quibus et ipsi presumebant. et terra agricolis nudabatur. Et iniquitatis est eorum pharaonis. et noluit dimittere populum.

De vlceribus et vesicis. Caplm. XX.

Teruz dixit do

minus ad moysen et aaron Tollite cineres de camino et spargat illos moyses in celum coram pharaone. et erunt in hominibus et iumentis vlcera et vesice in omni terra egypti. et factum est ita. Nec poterat etiam maleficis stare coram pharaone. propter vulnera que erant in eis exteriori corruptione venientia.

De grandine Caplm. XXI.

Ixit que et do

minus ad moysen dicit pharaonis. Hec dicit dominus. Idcirco possit te ut ostendat tibi te fortitudinem meam. et narret nomen meum in omni terra. En plura hac ipsa hora cras tale gerendum non quod non fuit in egypto. vlcis in die hac. nec etiam in partibus hyperboricis. Congrega que habes in agro. Homines enim et iumenta foris iuncta gerundie morietur. Qui timuit deus pharaonis dominum. profugere fecit suos et iumenta in domos. Et extendit moyses et aaron manum suam in celum. et dedit dominus tonitrua gerundie et fulgura. et ignis et grando propter misera ferebant. Et percussit grando cuncta que fuerat in agris. et herbam et lignum regionis profregit. Quod deus lesu est. quod iam vites erant et linum quod iam folliculos germinarat. Triticum pro et far quod est granum generum frumto grosso non sunt lesa. quod serotina sunt. nec adhuc virentia. quod in spica non dum perierat. tantum in terra iessen grando non cecidit. Et vocavit eos pharaonem et ait. Peccavit etiam nunc. orate dominum pro me. et dimitte te a vobis. Egressusque moyses et aaron et terredunt manus ad dominum. et cessavit tempestas. nec etiam stillavit pluvia super terram. Et iniquitatis est eorum pharaonis.

De locustis. Caplm. XXII.

Ixitque dominus

minus ad moysen. Ingredere ad pharaonem et facia signa que narret filiis et nepotibus. ut scias quod ego sum dominus. Et ingressi dixerunt

regi. Hec dicit dominus. Ecce ego inducam cras locustas in fines tuos. ut comedat quod residuum est gradini. Egresso moyses dixerunt pharaonis ad eum. Quisquam patiemur hoc scandalum. Dimitte homines. quod perit egyptus. Et reuocatis illis dicit pharaon. Quinam sunt qui sturi sunt ad sacrificandum. Et ait moyses. Viri et mulieres. senes et puuli. cum ouibus et armamentis. Et respondit. Cui dubium est quod pessime cogites. Non fiet ita. sed ite viri tantum hominem peristis. Et eiecit sunt a conspectu eius. Et extendit moyses manum super terram egypti. et induxit dominus austrum die illa et nocte. Quod leuauit locustas. et sederunt innumerabiles in cunctis finibus egypti. et deuorauerunt omnem virens in lignis et herbis. Dicit autem locusta quasi longa hasta. quod longiora retro habet crura. Festinusque pharaon vocavit eos et ait. Peccavit in deum vestrum et in vos. Quare pro tollenda peste etiam hac vices. Et egressus moyses orauit dominum. Et stauit ventus ab occidente. et proiecit locustam in mare rubrum. Et induravit dominus cor pharaonis. nec dimisit israel.

De tenebris. Caplm. XXIII.

Extenditque moy

ses manum in celum et facte sunt tenebre palpabiles. ut nec videri nec moueri localiter possent egypti. multi etiam mirabiliter compulsi sunt mori. Ubiqueque autem erat israel. lux erat. Et vocavit eos pharaonem et ait. Ite vniuersi oues vestras et armamenta remaneant. Et ait moyses. Nec remanebit ex eis vngula profertim cum adhuc ignorem. quod debeam immolare. Et ait pharaon. Laue ne ultra facies meam videas et moriaris.

De diebus egyptiacis. Caplm. XXIII.

Suit ergo moy

ses ad fratres suos. et dicit dominus ad eum. Adhuc vna plaga tangam pharaonem. et dimittet vos. Notandum. quod plures fuerunt in egypto plagues. quod decem. que exordium non enuerat. sed non fuerunt adeo graves forte. et ideo tantum centum. Unde quidam dies egyptiaci dicuntur. quod in his passa est egyptus. quorum duos tantum in singulis mensibus notamus ad memoriam. cum plures forte fuerunt. Nec est credendum quod egypti hanc astro rium perit deprehenderunt dies hos nefastos in inchoatione operis. vel itineris. vel minutis. Nota etiam quod quidam egyptiorum timentes egyptum perituram egressi sunt ut cyclops